

Kallblodsmärren Karmine är hemma i snön igen efter äventyret i Paris i februari. I djup snö, dragandes en släde, laddas hon för nya lopp.

Tillbaka till forntiden

BRUNFLO. Den sjuåriga kallblodsmärren Karmine blev inbjuden till Grosbois, Vincennes och den franska våren.

Nu är hon hemma i jämtländska snön igen.

– Parisresan var en riktig upplevelse. Lite synd bara att Bazire körde bort Karmine, säger den framgångsrike kallblodsamatören Kent Hafstad.

Text ULF BERTILSSON Foto ANNA PERSSON

Miljön kunde lika gärna vara hämtad från 1960-talet. En levande landsbygd invid Storsjöns strand, takdropp från små faluröda ladugårdar och stall, en nordsvensk som pulsar fram i djupsnön med en gammal hemgjord mjölksläde på släp.

Men nu skriver vi vårvintern 2007 och saker- nas tillstånd är, under ytan, av en annan och modernare ordning. Kallblodsmärren och mannen på kuskbocken har nyligen kommit hem från Paris och de är inte på väg med krukorna till mjölkpallen. De är ute på ett humör- befrämjande träningspass inför kommande uppgifter på de norrländska travbanorna.

– Karmine känns pigg och glad. Det verkar som att trippen till Paris och det gröna gräset på Grosbois blev en injektion, säger Kent Hafstad, samtidigt som han selar av sin ångande kamrat.

Kent Hafstad är en av de tusentals svenska amatörtränare som viger betydande delar av sina liv åt travet och hästarna. När Kent via sin fru Margareta och sin svärfar, den kallblodige hingsthållaren och uppfödaren Åke Rusk, kom in i travet var han byggnadssnickare med minst sagt fullteknade arbetsdagar i Åre och Duved, tolv mil bort.

Under många år lämnade han bostaden halv fem om morgnarna och kom inte åter förrän runt sex om kvällarna. När de flesta andra valt att slänga sig framför teven begav sig Kent ut i kvällsmörkret för att pyssla om och träna sina hästar.

Från våren i Paris till vintern i Brunflo – kallblods- stoet Karmine bytte tävlingssulkyn mot arbetssele och släde efter äventyret söderut.

I regn och rusk, i bitande kyla och snöglopp, sommar som vinter, höst som vår. Inget har kunnat rubba hans hobby som amatörtränare och kallblodsuppfödare i liten skala.

– Är det något jag lärt mig under resans gång är det att hästarna är fantastiska på att hitta vägen i mörker. Och att snön är amatörtränarens

bästa vän på så sätt att mörkret blir ljusare och underlaget mjukare och behagligare.

Idag är Kent märkt av sitt knegande som byggnadsarbetare. Han dras med förslitningsskador vilka tvingat honom att dra ner rejält på arbetstakten. Samtidigt har antalet hästar växt undan för undan. Tre fölmärrar, tre unghästar, två starthästar och tre fölunger på väg är nuläget i koncentrat.

– Jag ligger förmodligen i topp på toklistan. Att ha så många hästar utan att ha ett eget stall är ju inte riktigt klokt.

Men Kent bor i en minst sagt hästtät bygd och snälla grannar ställer gärna upp och hyr ut boxar. För tillfället hyr han in sig i tre närliggande stall, ett av dem ägs av Inger Gunnarsson, med landslagshästar som Cegetta och Cenoretta på sitt samvete.

– Det finns inte plats att bygga ett stall på vår lilla gård. Och eftersom priserna på gårdar är skyhöga här invid Storsjön får vi fortsätta med våra provisoriska lösningar. Men det går ju rätt hyfsat det med.

Det är en klar underdrift. Kent Hafstads statistik som amatörtränare blir bara bättre och bättre. Ifjol sprang hans två starthästar, starka och segersugna Karmine och vindsnabba fyra-åriga stoet Perleann, in drygt 400 000 kronor och gav honom finfina 19,4 i segerprocent. Prestationerna gav Kent två pris på travgalan i Östersund, Årets uppfödare och Årets äldre kallblod (Karmine).

En nordsvensk, en mjölksläde och en påpälsad man på kuskbocken. Bilden kunde vara hämtad från 1960-talet, men är tagen vårvintern 2007.

Kent Hafstad, amatörtränare och kallblodsuppfödare i liten skala.

I halvmeterdjup snö drar ett av landets bästa

– Som tävlingsmänniska tycker jag förstås att det är kul att vinna lopp och utmärkelser. Men det gäller att vara medveten om att allt kan vända över en natt. Jag väljer därför att fortsätta glädjas åt samvaron med hästarna och de eventuella slantar som trillar in.

Det är i första hand egna uppfödningen Karmine, med segrar i Kriteriestoet 2003, Derbystoet 2004 och Sto-SM 2005, som lyft Kents tränarstatus flera snäpp. Den sjuåriga dottern till Marine Svarten och Kariba visade redan när hon sattes för vagn att hon hade förutsättningar att bli något alldeles extra.

– Hon har ända sedan hon var föl visat upp ett lugn och en yttre och inre styrka som jag inte stött på tidigare. Det var samma fröjd att träna upp henne som unghäst som det nu är att tävla med henne. Kallbloden är generellt bussiga att ha att göra med, men Karmine är extraordinär.

Den förra fotbollstränaren i Brunflos division IV-lag i fotboll har med tiden utmejslat en egen träningsfilosofi. Kent grundjobbar sina hästar ofta och gärna, men snöpulsningen i skog och mark väntar han med tills de fyllt tre år.

– Snön är suverän att grundträna i. Den är skonsam mot benen och man behöver inte

” Snön är suverän att grundträna i. Den är skonsam mot benen och man behöver inte köra fort för att styrkan och syreupptagningsförmågan ska komma

köra fort för att styrkan och syreupptagningsförmågan ska komma. Men hästen måste ha växt ut i kroppen, annars blir det för tungt.

Även om Kent talar sig varm för vinterns snöpulsning anser han att det viktigaste av allt i hans träningskoncept är – öronen framåt.

– Det är med hästar som med fotbollsspelare. Tycker de inte att det är roligt att träna och tävla blir det inga resultat.

Som synes på de vackra bilderna här intill har Karmine en pigg blick och öronen på skaft. Att hon tycker att livet leker efter Paris-äventyret går knappast att ta miste på.

– Hon är som sagt lugnet personifierat och jag var aldrig orolig för att hon skulle ta illa vid sig av långresan till Frankrike.

Det var efter segern i Dubbelcupen i höstas på hemmabanen Östersund

som Kent fick samtal från Sleipners ordförande Carl-Erik Sandström.

– Jag? Aktuell för två inbjudningslopp på Vincennes i slutet av februari med ett egenuppfött kallblod? Jag blev helt ställd. När jag hämtat mig tackade jag ja på direkten, innan han hann ändra sig.

Vincennesbanan stod för hela kalaset. Resa för häst och tre personer, stallplats på Grosbois, hotellboende, mat, sightseeing med franske kännaren Åke Isberg, rubbet.

– Ofattbart. Jag som varit så upptagen med mina hästar här uppe i norr att jag knappt sett Paris på vykort!

ANNA PERSSON FOTO

Karmine åkte några dagar i förväg med skötaren Madeleine Löjdahl som hela tiden fanns med i hästtransporten. Madeleine är dotter till grannen och hingsthållaren Karl-Gunnar Löjdahl

kallblodsston, Karmine, släden. Vinterträning är melodin för Östersundsamatören Kent Hafstad.

på Överby stuteri, med bland annat Bokli Balder och Lykke Gutten i utbudet.

I hästtransporten blev Karmine bästa polare med den likaledes inbjudne segermaskinen Elias. Tillsammans gick de med sina skötare och betade gräs på Grosbois.

– Hon måste ha fått en glädjechock. Komma härifrån vintern och snön och plötsligt kunna gå och beta grönt gräs...

Kent och fru Margareta flög ner på onsdagen och hem på söndagen för att kunna vara hemma med sina övriga hästar så länge som möjligt och ändå kunna vara med om de båda loppen på torsdagen och söndagen.

– Vistelsen i Paris, på Grosbois och Vincennes blev en riktig höjdpunkt. Och så mycket go'en mat har jag aldrig ätit tidigare. Enda eländet var att Karmine inte fick chansen att visa vad hon kan.

I det första framträdandet var självaste Jean-Michel Bazire uppsatt som kusk. Men det som verkade så löftesrikt blev i själva verket en riktig flopp. Kent gav Bazire, med hjälp av tolk, precisa körorder före loppet. Men den franske kuskstjärnan lyssnade bara med ett öra, i alla fall gjorde han precis tvärtom i allvarets stund.

– Värst var att han tog upp och släppte ledningen, trots att jag sagt att han skulle svara.

Karmine gillar inte när man tar i henne och nu ändade allt i en snöplig upploppsgalopp med krafter kvar.

Inte heller Jorma Kontio fick till det fullt ut i söndagsloppet. Ekipaget blev hängande i tredjespår innan stoet bröt ut och galopperade bort alla chanser.

– I det första loppet såg hon kanonfin ut och hade säkert varit med där framme om Bazire kört som jag sagt. Det var riktigt surt. Det är ju inte varje dag man har en starthäst på Vincennes, säger Kent med ett skevt flin.

Men nu har han lagt besvikelsen till handlingarna. Istället gläds amatörtränare Hafstad

åt de positiva minnena från det franska äventyret och åt att Karmine känns alert värre i snön och på skogsbilvägarna där hemma.

– Som Karmine känns just nu får hon en ny bra säsong. Och vem vet. Kanske vi får en chans till revansch i Paris nästa år...

► **Fotnot:** Karmine har gjort en start, på Bergsåker, efter hemkomsten från Frankrike. Hon såg mycket fin ut men blev för ivrig, slog sig på knäna och galopperade. I kväll är det dags igen, den här gången i Östersund. Då sätter Kent Hafstad på knäkappor och räknar med felfri avgång och platschans i V65-2. Startlistorna finns på sidorna 44-47. ■

Fakta Kent Hafstad

Namn: Kent Hafstad.

Alder: 54.

Yrke: Byggnadssnickare.

Bor: Byn Sörviken i Brunflo.

Familj: Fru Margareta, sönerna Anders, 29 och Örjan, 26.

Hobby: Kallblodstravare och idrott i nästan alla former.

Läser: Dagstidningar och Travronden.

Åter: Ofta och för mycket.

Dricker: Sparsamt.

Musik: Allätare, men gärna country.

Bästa travminne: När Karmine vann Derbystoet tillsammans med Ulf Ohlsson 11 juni 2004.

Favoritkuskar: Lars Lindberg, Ulf Ohlsson, Åke Svanstedt och Robert Bergh. De kör inte bara bra, de ger även många goda råd.

På hemmabanen Östersund vann Karmine med Ulf Ohlsson i vagnen Derbystoet för tre år sedan. Foto: MARTIN LANGELS/ALN

► Fler bilder från reportaget? Se bildspelet på www.travronden.se